

עפ"ג (ירושלים) 24-03-53666 - אלחנן אמלזג נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בירושלים

עפ"ג 24-03-53666 מדינת ישראל נ' אמלזג
עפ"ג 24-03-50217 אמלזג נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ-פריבס, א' סלע

אלחנן אמלזג	המערער בעפ"ג
מדינת ישראל	50217-03-24
	המערערת בעפ"ג
	53666-03-24
נדץ	
מדינת ישראל	המשיבה בעפ"ג
	50217-03-24
	המשיב בעפ"ג
	53666-03-24

פסק דין

1. בפנינו ערעורים הקיימים שהגישו שני הצדדים על פסק דין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' דורון) מיום 7.2.24 בת"פ 49363-06-20. המשיב (שיכון כך בשני הערעורים) הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בשלוש עבירות של סחר باسمם ובעבירה אחת של החזקת סם שלא לצורך עצמאית.

מדובר בשלוש עסקות של מכירת סמים מסווג קנביס במשקלים שבין כ-5 לBIN כ-15 גרם לאחר תיאום ברשות "טלגרם", ובהחזקת סם במשקל של כ-75 גרם מחולק ל-10 שקיות ברכבו של המשיב. כל העבירות בוצעו במועד אחד, ביום 20.6.11. הסדר הטיעון כלל תיקון כתוב האישום והסכומות חלקיות בעניין העונש.

בגזר הדין הוטלו על המשיב עונשים שככלו מסר שירות בעבודות שירות למשך חודש אחד, בגיןimi מעצרו של הנאשם, שירות לთועלת הציבור בהיקף של 150 שעות, מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.

2. שני הצדדים מסכימים כי גזר הדין כפי שניתן אינו יכול לעמוד, כיוון שסעיף 71א(א) לחוק העונשין תש"ז-1977 אינו מאפשר הטלת שירות לתועלת הציבור מצד אסור בפועל. המשיב טוען בערעורו כי קיבל את הערעור ו לבטל את עונש המאסר. ב"כ המשיב עמד על הליך השיקום המשמעותי שעבר המשיב, המשתקף גם בתפקידו שירות המבחן. הוא ציין, בין היתר, כי כל העבירות בהן הורשע המשיב בוצעו ביום אחד. הסניגור עמד על הליך השיקום שעבר המשיב והואיף כי בית המשפט גוטה במקרים דומים לאמץ את עמדת שירות המבחן. מנגד, ב"כ המערערת טען כי יש לבטל את השירות לתועלת הציבור ולהאריך את משך המאסר בעבודות השירות. לטענתו גזר דיןו של בית משפט קמא נמור ממתחם העונשה ורמת העונשה הנהוגים בעבירות בהן הורשע המשיב, וההתחשבות בשיקולי השיקום צריכה להיות מידתית, במיוחד כשמדבר בתחום אישי שעבר המשיב ולא בגמילה במסגרת מסוימת.

ב"כ הצדדים מסכימים, איפוא, גם לכך שהיא מקום לצאת לקולא מרמת העונשה הנהוגה משיקולי שיקום, אלא שהם נחלקים באשר למידת החירגה המתאימה.

3. לבית משפט קמא הוגש שלושה תסקרים של שירות המבחן המצביעים על הליך שיקומיימשמעותי ביותר שעבר המשיב. בתסוקיר הראשון תואר המשיב כמקור לשם, מפחתת מעמדו הפליליים ומקשריו החברתיים השולטים. המשיב שולב בהליך טיפול, ובתשסוקיר הביניים שהוגש התרשמה קצינת המבחן כי המשיב הצליח להעמיק את המודעות ולגבש אחריות פנימית בדבר התנהלותו השולית והעברית. הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע מחויבות מוטיבציה כלפי ההליך השיקומי. בתסוקיר השלישי והאחרון תוארה התיצבות במצבו של המשיב, המשיב ציין בין היתר כי במהלך הטיפול רכש מיומנויות טיפול בצריכיו הרגשיים והאחרים, והוא אף עמד בקשר עם גורמי הטיפול גם לאחר סיום ההליך הטיפול. בתסוקיר תואר כי המשיב עתיד להינשא לבת זוגו, הוא עבד בעבודות חילוקיות בתקופת לימודיו, ולאחר שהשלים את הלימודים הוא עתיד להשתלב בעבודה בתחום ההיא טק. קצינת המבחן התרשמה כי המשיב הוא בעל כישורים רבים, מגלה יכולת הסתגלות ויציבות במוגרות ובעל מוטיבציה להתחפות אישית ומקצועית. צוין בתסוקיר כי מטרות הטיפול הושגו ואין צורך בתקופת טיפול נוספת, ולפיכך לא הומלץ על צו מבחן. המלצתה העונשית של שירות המבחן הייתה לעונש של 250 שעות שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי.

המשיב עצמו הביע בדיון חריטה עמוקה על מעשיו. הוא תיאר את השינוי שעבר בחיו, וביקש להתחשב בו.

4. מכל האמור עולה כי המשיב עבר את העבירות בהן הורשע ביום אחד. לאחר שנתפס עבר הליך שיקומיי משמעותי ומרשים. הוא נגמל משימוש בסמים, רכש כלים להטמודדות עם קשיים, עזב את העולם השולי והחל לנוהל אורח חיים נורמטיבי, שיש בו כדי לקדם את חייו ולתרום לחברה. המשיב למד, רכש מקצוע ומוסעך במקום עבודה קבוע. המשיב אף נישא והקים משפחה, וסמן למועד הדיון היה עתיד להפוך לאב. ב"כ המשיב העלה חשש שעונש של מאסר, גם בעבודות שירות, עלול לגרום לכך שהמשיב יאבד את מקום עבודתו. התסוקיר האחרון שהוגש בעניינו הוא חייבי ללא סיג ומתאר את

התהילך בעבר. שירות המבחן המליך להטיל על המשיב עונש של שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי.

5. כאמור, בית משפט קמא חרג לקולא ממתחם הענישה בעונש שהטיל על המשיב, גם המערערת אינה חולקת על כך שיש מקום לחריגה, אם כי לטענתה בהיקף מצומצם יותר.

עונשו של המערער, נגזר בעיקר משיקולי שיקום והטלת עונש של מאסר שירות בעבודות שירות, עלולה לקטוע את סילילת דרכו לניהול אורך חיים נורמטיבי. בעניין הטלת עונש שירות לתועלת הציבור חלף עונש מאסר בעבודות שירות משיקולי שיקום נפנה לע"פ 7353/18 רון חדד נ' מדינת ישראל (1.5.2019) : "מצב דברים שבו עבריין נרתם כולם לשיקום, עווה כל שלאל ידו כדי לחזור למושב, ומוציא בעיצומה של חזרה בדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, אך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאפייני השיקום, ובתוצאתיהם המוכחות. בכך, לא יקודם אינטרס הציבור, בשובם של בני החברה שיטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרטעה; לעיתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה" (שם, פסקה 10).

6. בשים לב לכל האמור לעיל, לעובדה שמדובר במקרה אירועים שבוצעו ביום אחד כשלמשיב אין הרשעות נוספות, ובעיקר בהליך השיקומי המרשימים שעבר המשיב, מצאנו לקבל את הערעור באופן שהעונש של מאסר בעבודות שירות יבוטל. בצד זאת, היקף השירות לתועלת הציבור יוגדל מ-150-250 שעות. יתר חלק גזר הדין יעדמו בעינם ללא שינוי.

המציאות תשלח העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ז' באב תשפ"ד, 11 באוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

חגית מאק-קלמנוביץ, אילן סלע, שופט
מרימ ליפשיץ פריבס, שופטת
שופטת